määratu juures Kalja äres.
Miis Ruhsens mõnda kiremsaste ära
õmeha ales: sadanu aga waimuliku
„Ära pelga minu lütesti ja julge mii
mina ei tii sulle midagi wiga wa
tõman sind wõigest süasmest et
mind wangist walla ja äästyd.
waata sinn Kaskin om Kuida
ja hõbetat, pual wait omale wäe
muist waestele jagada sui sammi
lund mis: jaõhja jõuul seinweren
nõgestesenen om Kuku Kuigud Kurr
härra matmise sõnad päale laset
lugeda ja pühitsedud on aa sisemah
matsesse ma olen Tüd Kuku saig
Kende sõnadega oli ta Kadunud meh
tulli waese uni päale ja acte: mag ap
Hommusti sui ta üles: ehan
nägi ta Kasti ülle Kesset Kare sein
Satõstis Kaase üles, onis eila irmu

olli Kumi (elli) sadanud ja nägi mind
Kulda ja hõbedad Täis olevad Sisse Kutse
pereneke ja utsisinad õmetu maksud
ülese matsinat waimu äpetusst müüa
maha Nüüd wõis ja ere mis rahulisete
wastsen kuuneh elada Tänasmittu
Kõrda jounalat Kes nii sagutse julge
neke sinna olli jutahtaara.

Õnnis miis jagas mitt ware waes-
telo ülejäänud rahaga wastes omale
mittu talutsa elas: jõõga õmeli sult
Jeesuse ärakulde jurnad sisse elada
pildra. A.